

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213185
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114213185.1

Uznesenie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36234176, p r o t i žalovanej: Q. S., A.. X.X.XXXX, W. F., K. X, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, o návrhu žalovanej na obnovu konania vo veci Okresného súdu v Prešove 16Ro190/2011 a prísl. takto

rozhodol:

Súd z a m i e t a návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu v Prešove č. k. 16Ro/190/2011-17 zo dňa 28.5.2012.

Z a m i e t a návrh na obnovu konania.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 35,90 Eur v lehote 3 dní od jeho právoplatnosti.

odôvodnenie:

Žalovaná v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 16Ro/190/2011, ktoré bolo začaté na návrh obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., a ktoré bolo ukončené vydaním platobného rozkazu, podala dňa 9.5.2014 návrh na obnovu daného konania. Tento návrh odôvodnila § 228 ods. 1 písm. a/, b/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Dôvod podľa § 228 ods. 1 písm. b/ O.s.p. na pojednávaní vysvetlila tak, že keďže bolo rozhodnuté v skrátanom konaní, neboli vykonané dôkazy. K § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že pokiaľ aj je vydané rozhodnutie, ktoré nie je zákonné, nie je na ujmu spotrebiteľa, k pokiaľ v danom čase nevie o svojich právach ako spotrebiteľ a dozvie sa o nich neskôr. Pokiaľ ide o posledný uplatnený dôvod obnovy konania (§ 228 ods. 1 písm. e/) poukázala na 3 rozsudky a to rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Beian v. Rumunsko zo dňa 6.12.2004, rozsudok SD EÚ spojené prípady C-240-98 až C-244/98 OcéanoGrupoEditorial SA zo dňa 27.6.2000 a rozsudok C-473/00 Cofidis SA z 21.11.2002.

V návrhu žalovaná uviedla, že platobný rozkaz bol vydaný v rozpore so zákonom - § 172 ods. 9 O.s.p., keďže zmluva, na základe ktorej bol nárok uplatnený, obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky konkrétne ďalšiu zmluvu o revolvingovom úvere, povinné poistenie revolvingového úveru, dohodu o zrážkach zo mzdy, predĺženie premlčacej doby, zmluvnú pokutu, úrok z omeškania 0,08% denne a rozhodcovskú doložku. Poukázala na to, že nesprávne bola žalobcovi priznaná aj zmluvná pokuta a že úver mal byť posúdený ako bezúročný. V súvislosti so zachovaním subjektívnej lehoty na podanie daného návrhu uviedla, že v marci 2014 navštívila občianske združenie HOOS v inej záležitosti a vtedy jej bolo vysvetlené, že môže podať tento návrh na obnovu konania a následne sa dozvedela aj o spomínaných európskych rozsudkoch, ktoré citovala vo svojom návrhu. Zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti napadnutého platobného rozkazu.

Žalobca s návrhom nesúhlasil, mal za to, že bol podaný oneskorene po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty a že žalovaná nepreukázala relevantnosť uplatnených dôvodov. Vyslovil presvedčenie, že trojmesačná zákonná lehota začala plynúť odo dňa doručenia platobného rozkazu žalovanej a jej tvrdenia v tomto smere považoval za účelové a nepreukázateľné. Ohľadom rozhodnutí európskych súdov, na ktoré poukázala žalovaná uviedol, že sa netýkali žalovanej a nebolo nimi judikované žiadne porušenie jej práv zo strany žalobcu. Navyše skutočnosti uvedené v odôvodnení rozhodnutí boli všeobecne známe a prístupné širokej verejnosti, a nie je naplnený ani predpoklad pre použitie § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. spočívajúci v tom, že relevantné skutočnosti nemohla použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní. Mal preto za to, že súd dodržal zákonný postup, preskúmal podaný návrh na vydanie platobného rozkazu so zreteľom na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok a vydal platobný rozkaz. Pokiaľ žalovaná mala v tomto smere pochybnosti, mala možnosť vyžiadať právnu pomoc alebo obrátiť sa na občianke združenie zamerané na ochranu práv spotrebiteľov a mala možnosť podať voči platobnému rozkazu odpor, o čom bola riadne poučená.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca dňa 24.6.2011 podal na tunajší súd návrh na vydanie platobného rozkazu voči žalovanej na sumu 1.969,44 Eur, úrokov z omeškania z tejto sumy vo výške 0,024% denne od 23.9.2009 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 10,48 Eur. Nárok voči žalovanej uplatnil na základe úverovej zmluvy zo dňa 7.11.2007, ktorou jej poskytol úver vo výške 1.327,76 Eur. Žalovaná úver podľa dohodnutých podmienok nesplácala a preto žalobca dňa 22.9.2009 úver zosplatnil a v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 10,48 Eur.

Dňa 28.5.2012 súd vydal platobný rozkaz pod č.k. 16Ro/190/2011-17, žalovaná ho prevzala do vlastných rúk dňa 5.6.2012, odpor voči nemu nepodala. Platobný rozkaz sa preto stal právoplatným 21.6.2012.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
b/ možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
e/ je v rozpore s rozhodnutím súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
- c) § 228 ods. 1 písm. c),
- d) § 228 ods. 1 písm. d),
- e) § 228 ods. 1 písm. e).

Pri posudzovaní návrhu na obnovu konania je potrebné vychádzať zo zásady záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, čo je zárukou princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojinštančnom postupe formou riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, medzi ne patrí aj obnova konania z taxatívne vymedzených dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 O.s.p. Návrhom na obnovu konania sa preto nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého

návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 98/11 zo dňa 11.8.2011). Tento uhol pohľadu je pre posúdenie návrhu na obnovu konania smerodajný.

Žalovaná návrh na obnovu konania odôvodnila ustanovením § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Za dôvod pre obnovu konania pritom považovala súdne rozhodnutia v iných sporoch, ktoré obdobnú zmluvu ako v jej prípade, súdy vyhodnotili ako neplatnú. Zákonodarca však rozhodne takéto rozhodnutia či skutočnosti nepovažuje za dôvod pre obnovu konania. Záver, že neskôr prijaté rozhodnutie v inej právnej veci samo o sebe nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania bol už v minulosti prijatý v stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR z 8.9.1982 uverejnenom pod R 2/1983 a súdna prax aj v súčasnosti z neho vychádza (napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR 29Cdo 269/08 zo dňa 31.1.2008, 32Cdo 540/11 zo dňa 27.10.2011, 20Cdo 328/98 zo dňa 28.1.2009). Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu ČR, ktorý zreteľne deklaroval, že zmena právneho názoru nemôže byť podkladom pre obnovu konania vo veci právoplatne skončenej (napr. uznesenie Ústavného súdu II. ÚS 111/98 zo dňa 7.5.1998, IV.ÚS 410/00 zo dňa 2.10.2000).

Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva aj to, že relevantnými rozhodnutiami v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. zákonodarca mienil tie, ak súd v pôvodnom konaní vyriešil predbežnú otázku odchyľne než o nej rozhodol príslušný orgán alebo išlo o prípad, ak súd bol viazaný podľa § 135 ods. 1 O.s.p. rozhodnutím iného orgánu alebo z neho vychádzal (§ 135 ods. 2) a neskôr príslušný orgán vyriešil rovnaké skutkové okolnosti inak. Jednoznačne možno uzavrieť, že skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil vymedzenú (rovnakú) právnu otázku inak, nemôže zapríčiniť povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR R 48/2000). Takýto záver je logický, keďže existuje množstvo právoplatne rozhodnutých vecí s rozdielnym právnym posúdením a ak by sa takéto iné súdne rozhodnutie malo považovať za dôvod pre obnovu konania nepochybne by došlo k narušeniu už spomenutého princípu právnej istoty. Navyše by bolo ťažko možno posúdiť, ktoré z rozdielných rozhodnutí by malo byť to správne. Preto uplatnený dôvod pre obnovu konania neobstojí.

Žalovaná poukázala aj na rozpor s európskou judikatúrou a citovala tri rozhodnutia. Pokiaľ ide o rozhodnutia SD EÚ *OcéanoGrupoEditorial* a *Cofidis*, tieto len všeobecne zdôrazňujú nutnosť skúmať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, to je napokon implementované aj do našej legislatívy, či už v hmotnom práve prostredníctvom § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka alebo v procesnom práve v § 153 ods. 3 O.s.p. alebo § 172 ods. 9 O.s.p. V zmysle § 172 ods. 9 O.s.p. je teda na posúdenie súdu ako vyhodnotí návrh na vydanie platobného rozkazu a platobný rozkaz vydá vtedy ak má za to, že nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je to isté, ak by súd rozsudkom žalobe vyhovel, pretože nedospel by k záveru, že prisúdené plnenie vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Tento záver potom logicky vedie k ustálenej judikatúre spomínanej v predchádzajúcej časti rozsudku, že iné právne posúdenie tej istej otázky nepredstavuje dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/. Ani rozhodnutie ESLP vo veci *Beian* o tom, že vzájomne odporujúca si judikatúra vnútroštátneho súdu je porušením dohovoru o ochrane ľudských práv, konkrétne čl. 6 ods. 1 a čl. 14 nepredstavuje dôvod pre povolenie obnovy konania v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

Pre úplnosť súd poukazuje na podobné rozhodnutie vo veci Okresného súdu v Prievidzi č.k. 7C 147/2011-123 zo dňa 30.10.2012, ktorým návrh na obnovu bol taktiež zamietnutý a toto uznesenie potvrdil Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6Co 106/2013-169 zo dňa 18.3.2013. V rozhodnutí odvolacieho súdu sa uvádza, že obnova konania je prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu. O nedostatku procesného zavinenia spočívajúceho v tom, že účastník konania nemohol skutočnosť, rozhodnutia a dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, čo zakladá dôvod obnovy v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. nemožno hovoriť tam, kde odpor podaný nebol.

Súd teda dospel k záveru, že nebol naplnený ani 1 z uplatnených dôvodov pre obnovu konania, prvé 2 dôvody ani v danom prípade neprichádzali do úvahy. Pri 3. dôvode (§ 228 ods. 1 písm. e/) súd uvádza, že navyše návrh bol podaný po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 416/2004 Z.z. o úradnom vestníku Európskej únie o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka;

domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná.

V úradnom vestníku EÚ sa zverejňujú aj rozsudky ESD, preto platí v zmysle vyššie citovaného ustanovenia fikcia o tom, že ich zverejnením sa o nich dozvedela aj žalobkyňa. Rozsudky sú z rokov 2000 a 2002, návrh na obnovu konania bol podaný nepochybne dávno po ich zverejnení.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnému žalovanému bola priznaná náhrada účelne vynaložených trov konania súvisiacich s cestovným povereného zástupcu na pojednávanie. Ten si uplatnil náhradu za použitie osobného motorového vozidla, súd mu však nepriznal náhradu len vo výške cestovného hromadným dopravným prostriedkom (autobusom), čo činí 35,90 Eur. Žalovaný totiž nepreukázal účelnosť použitia motorového vozidla.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.